

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΡΙΩΝ

Νέος κίνδυνος απειλεί την εργαζόμενη γυναίκα. Νέος διωγμός της παντρεμένης γυναίκας ετοιμάζεται από τη σημερινή δημοκρατική κυβέρνηση. Το νομοσχέδιο «περί σωματικής αγωγής» που κατατέθηκε στη Βουλή, διώχνει απ' την υπηρεσία τους τις παντρεμένες γυμνάστριες, εκτός αν είχαν την τύχη να έχουν σπουδάσει υπό Σουηδία (!) ή άλλαχου (!).

Οι γυμνάστριες αποφάσισαν να άμυνθοῦν. Και διαπιστώνομε με έκταση ότι πρώτη φορά μια άδική τάξη γυναικῶν, εκτός από τις εργάτριες κοπής και ραφής, κάνει αγώνα συστηματικό για την υπεράσπιση τῶν συμφερόντων της. Αυτό δείχνει ότι άρχισε ἐπὶ τέλους καὶ σὴν Ἑλλάδα νὰ παύρνει ἡ εργαζόμενη γυναίκα συνείδηση τῶν δικαιωμάτων της καὶ τῶν ὑποχρεώσεών της ἀπέναντι τοῦ κλάδου της.

Οἱ γυμνάστριες ἤρθαν καὶ μᾶς ἀνακοίνωσαν τὸν κίνδυνο πὸς τις ἀπειλεῖ καὶ μᾶς ζήτησαν νὰ ἐνισχύσομε τὸν αγώνα τους. Ἡ Ἐκτελ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου θεώρησε καθήκον της νὰ ἐνεργήσει παράλληλα μὲ τις γυμνάστριες γὰρ νὰ ἀποσοδῆσει τὸ κακό.

Δημοσιεύομε παρακάτω τὸ ὑπόμνημα τῶν γυμναστρίων καθὼς καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου πὸς δέχτηκαν πολὺ πρόθυμα νὰ τὸ υπογράψουν καὶ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἑλληνίδων καὶ ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων.

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Γυμναστρίων ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περί Σωματικῆς Ἀγωγῆς»

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1932

Τὸ κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλήν σχέδιον νόμου «περί σωματικῆς αγωγῆς» περιλαμβάνει διάταξιν εἰς τὸ ἄρθρον 31 ἐδ. 2, δι' ἧς ἀπαλλάσσονται τῆς υπηρεσίας αἱ ἑγγαμοὶ γυμνάστριαι λαμβάνουσαι τὴν νόμιμον σύνταξιν ἢ ἐξ μισθοδοσίας, ἐὰν δὲν ἔχωσι συμπληρώσει τὸν πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως νόμιμον χρόνον, ἐξαιροῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης

α) αἱ ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἀλλάχου εἰδικῶς σπουδάσασαι καὶ

β) αἱ νῦν ἐν χρεῖᾳ διατελοῦσαι.

Ἐ π ε ἰ δ ἦ

1) Δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται διατάξεις, δταν ἀπερασ-

σαμεν νὰ σπουδάσωμεν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Γυμναστικῆς, διότι ἄλλως θὰ ἀπεφεύγομεν τοιαύτας μεταίτας σπουδᾶς.

2) Δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται διατάξεις, δταν ὑπανδρευθῆμεν, διότι ἴσως θὰ ἀπεφεύγομεν νὰ διαπράξωμεν τοιοῦτον ἄδίκημα, διὰ τὸ ὅποῖον ὡς ποινὴ ἐπιβάλλεται ἡ ἀπόλυσις.

3) Δὲν τολμῶμεν νὰ ὑπανδρευθῶμεν, ἐφ' ὅσον ὡς ἄμεσος τιμωρία θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπόλυσις.

4) Δὲν ἔχομεν ἐλπίδα νὰ ὑπανδρευθῶμεν, ἐφ' ὅσον θὰ στερηθῶμεν τῆς προικῆς μας, διότι δι' ἡμᾶς προῖξ εἶναι ἡ ἐργασία.

5) Οὐδέποτε ἐσκέφθημεν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἀπολυθῶμεν ἡμεῖς μόναι ἐξ ὄλων τῶν εργαζομένων γυναικῶν καὶ πολλῶν ἐξ ἡμῶν μητέρων, ἐφ' ὅσον μάλιστα διττῶς προστατεύομεθα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ ὡς μόνιμοι ὑπάλληλοι, καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24, δι' οὗ διατελεῖ ὁ γάμος ὑπὸ ἰδιαιτέραν προστασίαν τοῦ Κράτους.

6) Διὰ τῶν ἄρθρων 27, 28 καὶ 29 τοῦ ἰδίου νομοσχεδίου σχηματίζεται ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως τοῦ κλάδου ἐκ τῶν ἀνεπαρκῶν γυμναστῶν καὶ ἐπομένως, ἐὰν τινες ἐξ ἡμῶν εἰμεθα ἀνεπαρκεῖς, εἶναι δυνατόν νὰ ἀπολυθοῦν διὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

7) Ἐὰν τυχὲν ποτὲ τις ἐξ ἡμῶν ἀτυχῆσῃ εἰς τὸν γάμον ἢ περιέλθῃ ἐν χρεῖᾳ, στερεῖται τοῦ πτυχίου, τὸ ὅποῖον ἐκοπίασε νὰ ἀποκτήσῃ μὴ δυναμένη νὰ διορισθῇ.

8) Εἰς παρόμοιον ζήτημα, ἀνακινηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ ἀπολύσεως τῶν ἐγγάμων δικτυολογῶν της, ἐγνωμάτευσεν ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος, διαπρεπὴς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀθέμιτος καὶ ἀνήθικος καὶ οὕτω δὲν ἐφηρμόσθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Διὰ ταῦτα

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὑμᾶς, ὅπως διαγραφῇ ἡ διάταξις αὕτη, ὡς ἄδικος καὶ ἀσύγχρονος ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, ἀθέμιτος δὲ ἢ ἀνήθικος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ κ. Τριανταφυλλοπούλου, ἡ ὅποια ἔχει ὡς ἐξῆς :

«Ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι ὁ ὄρος οὗτος (περὶ ἀπολύσεως τῶν ἐγγάμων) ἀποδαίνει ἐμπόδιον εἰς τὸν γάμον, διότι θέτει τὴν ὑπάλληλον εἰς τὸ δίλημμα ἢ νὰ ὑπανδρευθῇ καὶ νὰ χάσῃ τὴν θέσιν της ἢ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν της μένουσα ἄγαμος. Κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον

τοιαῦτα αἰρέσεις λογίζονται ἀθέμιτοι καὶ τοῦτο ἵνα
 μὴ ἐπιπροσθῆ ἑμπόδιόν τι εἰς τὸν γάμον (ne quod
 omnino garti is impedimentum inferatur, Παν.
 31, 1, 72, 1), ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲ παρὰ τὴν ἔννοιαν αἰ-
 ρεσεώς τινος σχετικῶς μὲ γάμον ἢ ἀγαμίαν, θὰ ἐκ-
 λέξωμεν τὴν ἑρμηνείαν τὴν εὐνοοῦσαν τὴν σύναψιν γά-
 μων, ὅτε ὠφέλιμον τῇ Πολιτείᾳ, ἣτις ἔχει ἀνάγκην ν᾽
 αὐξάνῃ ὁ πληθυσμὸς (ἴδε Παν. 35, 164 καὶ μετ' αὐτῶν
 Κοντάκιον Consultia 39 Recitationes solemnes ad.
 cod. 40 καὶ 41), Ὅσονδῆποτε δὲ καὶ ἐάν τὸ ἀθέμιτον
 ἢ ἀνήθικον θέλει κριθῆ κατὰ τὰς νῦν ἀντιλήψεις καὶ
 οὐχὶ κατὰ τὰς ρωμαϊκὰς ἀντιλήψεις, αἵτινες ἦσαν
 ἐπηρεασμέναι ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Αὐγούστου τὴν
 ἐπὶ ποιναῖς ἀπαγορεύουσαν τὴν ἀγαμίαν (Regelsber-
 get § 153 σημ. 5), νομίζομεν ὅτι καὶ κατὰ τὰς νῦν
 περὶ ἠθικῆς καὶ περὶ γάμου ἀντιλήψεις, δὲν δύναται
 νὰ θεωρηθῆ ὡς ἔχουσα ἐν τάξει ἢ νέα διάταξις τοῦ
 ὀργανισμοῦ (τῆς Τραπέζης) τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ
 σήμερον δυνάμει τοῦ Συντάγματος (ἄρθρον 24) ὁ γάμος
 διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τοῦ Κράτους.
 Δὲν ἀποκλείεται μὲν νὰ ὑποστηρικθῆ καὶ ἐνδεχο-
 μένως καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἀντίθετος ἀπόψις, διότι
 τὸ ζήτημα εἶναι ἐκτίμησις πραγματικῶν καταστάσεων
 καὶ κρίσις περὶ ἠθικῶν ἀξιών, ἀλλ' ἡ γνώμη ἡμῶν
 εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ὀρ-
 γανισμοῦ καὶ ὁ κατ' ἀκολουθίαν ταύτης εἰς τὰς καθ' ἑ-
 καστον μετὰ δακτυλογράφων συμβάσεις περιλαμβα-
 νόμενος ἢ ὑπονοούμενος ὅρος τῆς ἀπαλλαγῆς ἐν πε-
 ριπτώσει γάμου, εἶναι Ἐθέμιτος ἢ Ἀνήθικος».

Εὐπειθεστάτη
 Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ